

[Esther Malling Pedersen.]

lever op ad Mennesker, som er syge uden at de ved af det, og derfor indføres dette obligatoriske Skolelægetilsyn, som det Lovforslag, vi her behandler, tilsigter.

Under den Udvalgsbehandling, som Lovforslaget har gennemgaaet i det andet høje Ting, er der sket forskellige Ændringer, bl. a. den, at Lærerne og Skolens øvrige Personale undtages fra den Regel, som her gives for Børnene. Det er en ret betydende Ændring, men den højtærede Undervisningsminister har jo gjort Rede for Grunden til, at han har foretaget denne Ændring. Men naturligvis er det ikke alene Hensynet til de sunde og den eventuelle Smittefare for dem, der har været Grundlaget for dette Lovforslag. Det tager i høj Grad ogsaa Hensyn til de syge. Det har meget stor Betydning, at de, der bærer en Sygdom eller Spiren til en Sygdom i sig uden selv at vide af det, faar Adgang til — ja, man kan sige bliver tvunget til — saadanne Undersøgelser, hvorved disse Spirer eller en eventuel udbrudt Sygdom kan konstateres paa et meget tidligt Tidspunkt. Det er, som det allerede er sagt, langt bedre at forebygge end at helbrede; ogsaa af den Grund er det i høj Grad anbefalelsesværdigt, at vi faar indført en Ordning som den, der tilsigtes med det foreliggende Lovforslag.

Saa er der endelig en anden og i mine Øjne meget væsentlig Ting. Der er mange Børn, der hidtil har levet et meget ulykkeligt Skoleliv, som har døjet adskilligt, fordi de ikke var aarvaagne, paapasselige og kvikke nok, netop paa Grund af Defekter eller Sygdomme, som ingen vidste noget om. De kan nu blive hjulpet paa langt mere effektiv Maade end tidligere, og det kan godt bidrage til, at baade deres Skoleliv og deres senere Liv bliver lykkeligere.

Jeg finder ligesom den ærede foregaaende Taler ikke nogen Grund til at gaa ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Det vil paalægge Kommunerne en Del Udgifter. Man kan naturligvis sige, at det var en klar Retningslinie, et klart Princip, hvis Staten overtog de Udgifter, som er forbundet med Foranstaltninger, som Staten paabyder, men her drejer det sig — kan man vel næsten sige — om Kommunernes Hjertebarn, maaske lige ved Siden af Vejvæsenet. Skolen har Kommunernes højeste Interesse og ligger dem saa nær, at jeg finder, det ogsaa er helt

i sin Orden, at de tager deres Del af Udgifterne; det bliver jo Halvdelen af Udgifterne ved de Foranstaltninger, der her paabydes.

Uden at komme ind paa Enkeltheder vil jeg gerne knytte en ganske enkelt Bemærkning til Lovforslagets § 2, der omhandler Ansættelse af Skolesundhedsplejersker. Der staar i Paragraffen, at Skolesundhedsplejersker *kan* ansættes og ikke, at de *skal*. Det er sikkert fornuftigt, alene af den Grund at det vil være uhyre vanskeligt for Kommunerne alle Vegne at stampe disse Skolesundhedsplejersker op af Jorden. I de Tilfælde, hvor man ikke kan skaffe saadanne Skolesundhedsplejersker, skal de, som er ansat efter Loven af 1937 om Begrænsning af Børnedødeligheden, træde til, og der vil sikkert heller ikke være nogensomhelst Risiko forbundet dermed. Men jeg har tænkt mig den Mulighed, at der maaske kunde være nogle Mødre, nogle Hjem, som kunde blive nervøse ved den Tanke, at de Skolesundhedsplejersker, som pusler om og har Tilsyn med deres Spædbørn, i visse Tilfælde kommer direkte fra en Tuberkuloseundersøgelse. Som sagt mener jeg ikke, der er nogen virkelig Risiko forbundet med det, men der kunde maaske være Grund til fra tuberkulosesagkyndig Side at fremskaffe en Udtalelse, som kunde berolige en saadan Nervøsitet. Det er imidlertid et af de Spørgsmaal, som vil kunne drøftes i det Udvalg, der bliver nedsat.

Selve Skolesundhedsplejerske-Institutionen er ganske sikkert nødvendig, hvis Loven skal blive effektiv. Men man maa ikke være blind for, at det er en ganske overordentlig stor Myndighed, man tillægger Sundhedsplejersken. Hun skal, efter hvad der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, bringe Skolelægens Besked til Hjemmet i Tilfælde, hvor Forældrene ikke selv har kunnet møde hos Skolelægen; hun skal kontrolere, at Skolelægens Anordninger og Raad til Hjemmene — herunder Lægebehandling af Børnene — følges, og i det hele ved Besøg i Hjemmene virke for Forbedringer i Hygiejnen og være Hjemmene behjælpelig hermed. Endvidere skal hun meddele Skolelægen sine Indtryk af Hjemmenes hygiejniske og økonomiske Forhold. Man maa jo ikke være blind for, at med disse Bestemmelser er man trængt langt ind over Hjemmenes Tærskel, og derfor tror